

РЕШЕНИЕ

№ 3766

гр. София, 10.06.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXII КАСАЦИОНЕН
СЪСТАВ**, в публично заседание на 14.05.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Светлана Димитрова

**ЧЛЕНОВЕ: Радина Карамфилова-Десподска
Ванина Колева**

при участието на секретаря Милена Чунчева и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **3477** по описа за **2021** година докладвано от съдия Ванина Колева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на Дирекция "Инспекция по труда" – Софийска област против Решение от 02.12.2020 г. на Софийски районен съд, 6-ти състав, постановено по НАХД № 8762/2020 г. по описа на същия съд, с което е отменено Наказателно постановление (НП) № 23-002632/05.08.2019 г. на директора на Дирекция "Инспекция по труда" – Софийска област – С., с което на [фирма], представлявано от управителя С. Б., за нарушение на чл. 16, ал. 1, т. 6 от Закона за здравословни и безопасни условия на труд (ЗЗБУТ), вр.чл. 246, ал.2 от Наредба № 7 за минималните изисквания за осигуряване на безопасни и здравословни условия на труд на работните места и при използване на работното оборудване, на основание чл. 413, ал. 2 от Кодекса на труда (КТ), е наложена имуществена санкция в размер на 1500лв.

Касаторът твърди неправилност на обжалваното решение поради неправилно тълкуване на приложимия закон и установената фактическа обстановка по делото. Излага подробни съображения за това, че вмененото нарушение е доказано и административнонаказващият орган (АНО) е приложил правилно материалния закон. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът, [фирма], не изпраща представител и не изразява становище по подадената жалба.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за нейната основателност.

Административен съд София-град, XXII касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема следното от фактическа и правна страна:

Касационната жалба е депозирана в законоустановения срок, от активно легитимирано лице, срещу акт, който подлежи на оспорване, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество, същата е неоснователна.

В производството пред районния съд по безспорен начин е установена фактическата обстановка: На 18.06.2019г. и на 27.06.2019г. инспектори при Дирекция „Инспекция по труда Софийска област“ извършили проверка за спазване на трудовото законодателство на [фирма]- [населено място] на обект: Строителен обект: „Училищна сграда и детска градина в УПИ XIV-2818 – училище, детска градина и ТП“, кв.212, м. ”Д.” – разширение – север, район „В.”, [населено място]. Приели, че [фирма] не е осъществило ефективен контрол при допускането до работа на лицето Б., изпълняващ длъжността „машинист, еднокофов багер”. Констатирано е, че работникът преминал ежедневиия инструктаж, както и че са му били дадени лични предпазни средства и работно облекло /работни обувки, работно яке, работен панталон, работна тениска с жълто лого, сигнален елек с лого на фирмата, каска и ръкавици/.

Съставен бил Протокол за извършена проверка № 1920146 /27.06.2019г., в който, на основание чл.404, ал.1 КТ, били дадени задължителни предписания в 5 позиции за предотвратяване и отстраняване на вредните последици. За установеното нарушение главен инспектор при Дирекция „Инспекция по труда Софийска област“ съставил акт за установяване на административно нарушение № 23-002632/27.06.2019г., затова че работникът изпълнявал трудовите си задължения с цивилно облекло, като субсумирал нарушението под правната квалификация на чл.16, ал.1, т.6 ЗЗБУТ вр. чл.246, ал.2 от Наредба № 7/23.09.1999г. Дружеството възразило при връчване на АУАН и представил писмено възражение срещу констатациите по АУАН в срока по чл.44, ал.1 ЗАНН. Административнонаказващият орган счел възражението за неоснователно и въз основа на издадения акт за установяване на административното нарушение издал наказателно постановление № 23-002632/05.08.2019г.

За да отмени наказателното постановление, СРС е приел, че по делото липсват безспорни доказателства за това дали са били допуснати описаните в АУАН и НП нарушения на трудовото законодателство, свързани с осигуряване на безопасността на труда.

Съдът намира решението за правилно.

Видно от АУАН и НП, отговорността на дружеството е ангажирана за нарушение, квалифицирано като такова по чл. 16, ал. 1, т. 6 от ЗЗБУТ, вр.чл. 246 ал.2 от Наредба № 7 за минималните изисквания за осигуряване на безопасни и здравословни условия на труд по работни места и при използване на работното оборудване .

Съгласно чл. 16, ал. 1, т. 6 от ЗЗБУТ, при осъществяване на дейността за осигуряване на здравословни и безопасни условия на труд работодателят е длъжен да осигури

ефективен контрол за извършване на работата без риск за здравето и по безопасен начин.

Съгласно чл.246, ал.2 от Наредба № 7/23.09.1999г., не се допускат до работа лица, които са без изискващите се за съответния вид работа лични предпазни средства и специални работни облекла, и не са инструктирани и обучени за използването им.

Настоящият касационен състав споделя извода на СРС, че констатираното от проверяващите лица нарушение от страна на [фирма] не е доказано по безспорен начин.

Не се спори, че работникът Б. е получил изискуемото облекло и лични предпазни средства от дружеството работодател. По делото липсват и доказателства, от които да се установи, че в деня на проверката [фирма] е осъществило нарушение ма чл. 16. ал. 1 ЗЗБУТ вр. с чл. 246 ал.2 от Наредбата. Представените снимки по делото действително не дават отговор на важни въпроси, значими с оглед предмета на нарушението.

На следващо място въззивният съд е разпитал в качеството на свидетел свидетеля по акта М. М.. От показанията ѝ също не се установява фактическата обстановка описана в акта. Видно от заявеното от нея е, че същата е разговаряла с багериста на обекта на проверката от близко разстояние, но без лицето да слезе от багера. Видно от тези показания е, че свидетелят М. поради обективни причини не е знаела и не е възприела с какви обувки, панталони и тениска е бил по време на работата лицето Б. и същите явяват ли се получените от [фирма] работни обувки, работно яке, работен панталон и работна тениска с жълто лого.

По делото е бил разпитан и лицето Б., който е заявил, че в момента на проверката е бил с работно облекло, получено от тогавашния му работодател- [фирма]. Обстоятелството, че към датата на заседанието свидетелят вече не се намира в трудови правоотношения с дружеството не представлява абсолютно основание за игнориране на неговите показания. Напротив съдът намира, че на още по- силно основание същите следва да бъдат ценени и взети предвид при анализа на доказателствената съвкупност.

В заключение следва да се отбележи, че проведеното административно наказателно производство е при липса на каквито и да е било доказателства, доказващи противоправно поведение на санкционираното дружество. Те следва да докажат осъществен административнонаказателен състав и няма как да бъдат събрани в хода на съдебното оспорване на постановеното НП, тъй като вероятно в голямата си част те липсват, а задължението за тяхното съществуване и наличност в административнонаказателната преписка е за административния орган, издал процесното НП.

Във връзка с изложеното, съдът счита, че оспореното съдебно решение е правилно, постановено в съответствие със закона, без допуснати нарушения на съдопроизводствените правила и като такова следва да бъде оставено в сила.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2 АПК, Административен съд София – град, XXII касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 02.12.2020 г., по н.а.х.д. №8762/2020г., постановено от Софийски районен съд , Наказателно отделение, 6-и състав.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: